pseuerans statim occurret sibi bonū in
terius sȝ deus tantū gaudiū et solaciū
ut nec illud cotinere possit n effūde
nec ondē plene Sȝ qȝ ingressū illius
postponimus si em̄ deo stamus Scd̄m
incomodū qd̄ sequit aīa ꝑtalē egressū
ē i. qȝ ipa quo ad deū incipit dormire
nō sic intelligēdo qȝ ipa verū sompniū
habeat sic corpus hoīs cū dormit sed
ht similitudinem sompni Sed dices q
vis ē in hoc qȝ aīa incipit dormire
ondo tibi Vides em̄ qn̄ homo dormit
qȝ oēs sensus eius exteriores sūt ligati
nec aliquis habet sua opacoȝ Vn̄ non
videt nec audit et ideo nulla delectacoȝ
nec solaciū ht de aliq exteriori re visi
bili Sic dico de aīa qn̄ illa ꝓpter talem
egressū qn̄tū ad deū incipit dormire
iam ligati sunt sensus interiores sȝ
intellectus a quo cogniō procedit volūtas
a qua amor memoria a q dei recorda
cio Pnullū g° illoȝ tc fert necessario
in deū g° nec delectari pt in eo nec in hijs
oibus que ad deū spectant Vide g° an illa
dormicio sit mala vl nō Terciū malū
qȝ aīa ꝑ talem egressū cosequit ē illud
qȝ interdū morit sicut certū ē in illis
qui sic qrunt solacia et gaudia huius
mūdi cōtinue qȝ i nullo deū curat Isti
nō vertunt ad arcā diuinitatis de qua
ꝑ creacoȝ egressi sunt ꝭ pereunt sicut
corui ꝓpter delectacoȝ mūdanā Si vis
g° ingredi ad cōtemplandū deū ꝑfecti
ori modo quo poteris opōtet ut omnio
delectacione extiori moriaris ita qȝ
nulla res exterior te vltra delectet
qȝ dicit augus qȝ qn̄to minus sensus hoīs
in exterioribus delectant tanto plus
i aīa deo viuit qȝ q plus vult ꝑfecte deū
cognoscē in qn̄tū sibi possibile ē oī
solacio humano subtrahat et penitus
mundo huic transitorio moriatur

Querit vtrū equalis grā
hoīb9 in hac vita det Vbi aduertēd
qȝ sunt aliq hoīes in qb9 xpc sp mor
tuus ē Alij in qb9 mortalis Tercij
in qb9 sp viuit Pmi in qb9 sp xp̄us
mortuus ē sūt illi q sp stant ꝯtra
caritatem Illi aūt in qb9 mortalis
ē sūt q iā sūt in grā et statim post
se ponūt ad vicia In illis viuit qȝ diu
sūt i grā sed morit qn̄ se couertūt
ad vicia Sed illi in quib9 sp viuit sūt
qui sp sūt i grā Tu dicis libenter
vellem ēē vnus de illis in quib9 xpc
sp viuit et nūq̄ morit Do tibi viā
tutissimā et videas ut sic disponas
vitā tuā et veraciter possis dicē cū
aplo Viuo ego iā nō ego Audi quid
verbū illud importet Pmo sic viuo
ego totus renouatus i spū mentis mee
quātū ad vtute et graciā diuinā Iā
nō ego ꝯm veterem hoīez hoc est ꝯm
pctm Ⅱ° sic viuo ego i interiori et
spūali gaudio i illo qui solus pt aīaz
cosolari Iam nō ego sȝ gaudio mūdi
no cū ipe mūdus michi sit mortuus 3°
sic viuo ego in desiderio cordis qd̄ ha
beo oī tpe ad illū q me creauit ut sibi
ꝑfecte viuā Iam nō ego ut amplius
delecter stare i hoc mundo Si ergo
vis ut aliquos i grā excedas n̄ paruū
ꝭ multū et ut xpc in te sp viuat et
nūq̄ in te moriat tuā vitā sic ordina
ut cū aplo dicere possis Viuo ego
iā nō ego Viuo ego omne laborem
et passionē libenter ꝓpter deū suffer
endo Iam nō ego ut i meo labore aliq
impaciētiā habeā Nō qȝ ad vitā ꝑfectā
ꝯ° requirit Pmū ē ut hō omnes res
mūdanas a se abiciret nō ꝑtem sed
totū et hoc ex libera volūtate ꝑ quod
excludit paupertas coacta et qȝ paupib9
distribuat ꝑ hoc excludit cupiditas Ista
declaro sic Non em̄ oia aptitare quo
ad corpoȝ possessionē quo ad amorē et
desideriū et quo ad omnē spem Volēs
g° deū ꝑfectiori modo quo pt in hac
vita apphendere ht oia aptitare et abdicare
dimittere qui aūt ꝓpter deū oia di
mittit necēm ē ut illi deus se det et cui
deus seipm̄ dat nemo sibi eū auferre
pt Dico g° qȝ qui deū vult hrē opōtet
ipm̄ ꝓpter deū oia dimittere Ⅱm qȝ
ad vitā ꝑfectā requirit ē ut hō se cōmi
ttat diuine puidencie omne curā oēz
sollicitudinem in deū piciēdo scd̄m do
ctrinā petri Oēz sollicitudinē vestram
piciētes in eū et tc hō stat in qete
ꝑfecta in qua deus spe se aīe ondit 3m
est illud qȝ tanta sit concordia inter